

NOVELL

A

Livet

kollapsar

Roy

Panen

Hej!

Jag heter Roy Panen och det är jag som har skrivit denna bok.

Den är gratis för läsning/lyssning, nedladdning, delning/spridning. Men den får inte säljas. Och den får inte användas som egen text i andra texter eller böcker.

Jag äger upphovsrätten, och bokfilen är säkerhetsskyddad.

Hoppas du kommer tycka om den.

Mer information finns i slutet av boken.

AMIR-serien

Den handlar om bästa kompisarna Amir och Sten, 8-9 år.

De är mycket mobbade, och de kommer ifrån varandra. Men deras kärlek till varandra är så stark att de senare, med fina vuxnas hjälp, finner tillbaka till varandra.

Båda kämpar framåt på sin nya väg i all hopplöshet. Och det blir en lång och tuff resa innan de ses igen.

Noveller

Från, AMIR Fosterfamilj.

- 1 Livet kollapsar 1-28 118 s.
- 2 Fosterfamilj 29-42 73 s.
- 3 Orostider 43-61 91 s.
- 4 Ledsamheter 62-87 114 s.
- 5 Begravning 88-115 121 s.
- 6 Övergiven 116-134 88 s.
- 7 Övergiven igen 135-156 108 s.
- 8 Överraskning 157-181 120 s.
- 9 Rymningsplaner 182-194 72 s.

Information

Noveller

AMIR Fosterfamilj har gjorts om till nio noveller.

Hela boken finns med bland novellerna. Texterna har inte gjorts om och är i sitt original.

Novellerna ligger i en nummerordning som följer originalbokens linje av innehåll.

De nio novellerna är ett pedagogiskt alternativ till originalboken. De kan hjälpa läsaren att få en god inblick över vad originalboken handlar om. Och man kan enkelt välja att läsa fristående delar av boken.

A = AMIR.

AMIR

Foster-

familij

Roy

Panen

Roy Panen

Bokförlag

Roy Panen -

NOVELLER

A FOSTER-

FAMILJ

Livet kollapsar

Information

NOVELLER A FOSTERFAMILJ

Livet kollapsar (1)

Hämtad från:

AMIR Fosterfamilj (första boken +)

© Roy Panen 2023

Roy Panen Bokförlag, Sollebrunn

www.panen.se

roy@panen.se

Omslagsfoto: Skrynkelig plast, Roy

Panen

Omslag: Roy Panen

ISBN 978-91-89909-24-3

Denna bok skyddas av upphovsrättslagen.

2016-08-15

Numrering av böcker

Det blir knas med numreringen av böckerna, så denna bok Fosterfamilj får också bli bok ett och med ett plustecken efter. Och ”problemet” är löst.

Jag hade gjort en plan med berättelsen om Amir. Och det kändes bra att först skriva bok 3 Låtsasstorebror, därefter 4 Pirater och sist bok 8 Bråkstakar.

Dessa tre böcker tillsammans blev en kortare serieversion av de slutliga åtta.

Men när jag skrev bok ett kände jag att det också behöver bli en bok nio (tio). Och, som sagt, bok ett behövde klyvas till två böcker.

Regnbågs- färger

(Nedan krångliga beskrivning, med överkurs, kanske är mest för oss nördar.)

En liten kul sak kring numreringen av böckerna styrs på ett sätt av de sex (gay)regnbågsfärgerna lila, blå, grön, gul, orange och röd.

Och dessa färger med numrering startar i huvudtiteln AMIR.

Fast nu blir det hela lite knas i och med att bok ett blev två böcker. Fast detta löste jag med att i bok ett Mobbare, startar bokstaven A i AMIR med röd färg, (som ju också är kärlekens färg).

”Problem” är till för att lösas, så att säga.

Så räkningen i regnbågsfärgerna får, lite haltande, starta med röd färg i AMIR-serien. Fast den skulle ha startat med lila. Så egentligen startar färgstarten med bok 1+ Fosterfamilj.

Och så var detta lilla ”problem” löst”.

Färgräkningschema

(Röd 1), lila 1+, blå 2, grön 3, gul 4,
orange 5, röd 6, lila lila 7, blå blå 8,
grön grön 9,

(och om det blir fler böcker:)

gul gul 10, orange orange 11, röd röd
12,

(och en tredje omgång av sex räknings-
färger skulle bli:)

lila lila lila 13 blå blå blå 14 (och så
vidare).

Alltså: 1-6 en färg A MIR, 7-12 två likadana färger AM IR, 13-18 tre likadana färger AMI R, (och så vidare)

(Nu är nördén klar.)

Fosterfamili

Baksidestext

Hela livet rasar ihop för Sten, åtta år, när katastrofen kommer.

Han blir i dag inte hämtad av mamma på Fritids, som han brukar.

Fritidsfröken går med honom hem, och de finner mormor död på hallgolvet, och med en helt tokig mamma bredvid.

Mamma är inte kontaktbar, och ger bara ifrån sig konstiga ljud.

Hon fick en chock, av att se sin

mamma död. Och när hon föll mot golvet, slog hon i huvudet mot dammsugaren.

Sten och fritidsfröken följer med mamma till sjukhuset.

Där efter åker de hem till Stens bästa kompis Amir.

Sten får bo hos Amir, fram tills han måste flytta till ett fosterhem.

Men han vill inte bo hos ett fosterhem. Han vill bo hos Amir och hans familj.

Amirs pappa övertalar Sten om att ge familjehemmet en ärlig chans. Och det kan bli bra där borta.

KATASTROF

1 Väntar på

mamma

Sten, fritidsfröken, skola och hemma

Om kanske bara en timme ska Sten, åtta år, mötas av en värsta katastrof, och han kommer inte att ha någon familj längre.

Det är höst och i mitten av september.

Sten är på fritids och det har blivit eftermiddag. Mamma kan komma och hämta honom vilken minut som helst.

Varje morgon följer hon honom till skolan. Hon får göra ett avbrott från sitt arbete som städerska under den stund som det tar för att gå med honom till skolan. Och senare på dagen hämtar hon honom på fritids.

I sitt arbete städar hon trappupp-
gångar och tvättstugor i bostads-
området.

Och nu sitter han på bänken på fritids, i hallen där alla barn hänger av sig sina ytterkläder, och han väntar på

mamma.

Men han väntar förgäves. Hon kommer inte. Hon är hemma och har hamnat i en olycka. Likaså mormor, som nu ligger död där hemma på hallgolvet.

2 Olyckor

Hemma har det varit fullt kaos. Mormor fick ett slaganfall med hjärtinfarkt och dog knall och fall. Hon föll mot golvet då hon höll på med att dammsuga

lägenheten.

Hon som bara är femtiosju år gammal.

Olyckan hände på förmiddagen, vid elvatiden, några timmar innan hon skulle cykla till sitt arbete.

Hon arbetar, eller numera arbetade, i en närbutik som håller öppet från morgon till sen kväll.

Mormor, som hade ett svagt hjärta, fick ett hjärtstopp och hon föll ihop på golvet i hallen.

Här blev hon liggande i ungefär en timme, tills Stens mamma kom hem från sitt jobb med att städa trappor. Hon

brukar gå hem på lunchen och äta en smörgås och dricka en kopp kaffe.

Men i dag blev det ingen smörgås och kaffe.

Hon öppnar ytterdörren och får se sin mamma ligga helt utslagen på golvet, bredvid dammsugaren.

Först skriker hon till, av synen. Därefter får hon en chock och svimmar. Hon faller pladask ner på golvet bredvid sin mamma.

Och olyckligt slår hon i huvudet i dammsugaren. Smällen blir så kraftig att hon blir liggandes medvetslös bredvid sin döda mamma under en längre

stund. Kanske tjugo minuter.

Här ser det ut som det ligger två döda.

3 Ännu mera

tokig

Men snart vaknar Rosa-Lis, som kallas för Lis.

Fast hon är inte längre den samma, gamla vanliga Lis. Nej, hon är inte

kontaktbar. Hon är liksom i sin egen lilla värld, bubbla. Tokig, eller kanske mer autistisk, som med människor som har sjukdomsdiagnosen autism.

Nu har hon satt sig upp på golvet, intill sin mamma, och hon gungar med överkroppen i små och korta rörelser, framåt och bakåt.

Ja, nej ... Lis är helt borta mentalt och helt frånvarande.

Men hennes hjärta slår för fullt och hon andas normalt. Hon har bara haft oturen att slå i huvudet, och så kraftigt att hon nu är helt borta. Och hon blöder bara lite på huvudet, där som hon slog

i.

Nu får hon fram ljud, fast inga ord.

Och hon upprepar dem hela tiden:

– Aoah, aoah, aoah ...

Men det är ändå som att hon vill säga något – kommunicera. Fast det finns ingen mer där, som kan höra henne.

Kanske pratar hon med sig själv.

Efter kanske tio minuter blir hon tyst.

Och snart också stilla.

Men så börjar hon gungandet igen och säger: Oh, Oh, Oh ..., upprepade gånger.

Och hon slutar liksom aldrig.

Hon drar in ny luft i lungorna och o-

ar samtidigt.

Ja, i denna enorma tragedi vill man bara gråta.

Och i hallen inne på fritids sitter Sten fortfarande och väntar på att mamma ska komma och hämta honom.

Fast, som vi ju redan vet, så kommer hon inte mera. Hon har ju slagit i huvudet så hårt att det kanske är ett under, att hon inte följde med sin mamma, dit hon kanske nu har farit – till en annan plats, värld, existens.

4 Försöker ringa hem till Sten

Telefonen ringer där hemma. Den släpper fram många signaler, innan den blir tyst igen.

Det är fröken på fritids som ringer. Hon undrar varför de dröjer med att hämta Sten.

Och Lis reagerar inte på signalerna.

Nu har hon gått över till att säga: ey, ey, ey ..., samtidigt som hon gungar med överkroppen, framåt och tillbaka, i små och snabba rörelser.

Fröken på fritids ringer hem till Sten ett par gånger till, men utan resultat.

Sten säger att han kan gå hem själv. Han är ju trots allt åtta år.

Men fröken säger att hon gärna vill följa honom hem, och att det känns bra och säkert så.

Han hänger av sig jackan och kommer med in på fritids igen.

De väntar tills alla barn har blivit

hämtade av sina föräldrar eller vårdnadshavare. Sedan klär de på sig ytterkläderna, skorna, släcker ljuset, låser dörren och går hem till Sten.

5 Följer Sten hem

På vägen pratar de om att det är märkligt att Stens mamma inte kommer

och hämtar honom. Hon kan väl inte vara så snurrig i huvudet att hon glömer att hämta honom?

Sten skakar på huvudet och säger att hon kan ha glömt att titta hur mycket klockan är.

Ja, så tror också fröken att det kan vara.

När de kommer hem ringer de inte på dörren, utan Sten drar ned dörrhandtaget direkt.

Dörren är olåst.

De möts av en mamma som sitter på golvet och skrattar. Hon tittar tomt in i väggen och skrattar, som att det är

något kul hon ser där.

Och de ser mormor ligga utslagen på golvet, bredvid mamma.

Båda får en chock, en enorm chock, och bara tittar stirrande på mamma och mormor.

Fröken pratar till Lis, men får inget svar. Hon får ingen kontakt med henne.

Sten börjar gråta. Och samtidigt som tårarna rinner nedför kinderna, kramar han om mamma, och säger:

– Mamma ... det är jag, Sten. Ser du inte? Känner du inte igen mej?

Mamma skrattar och börjar ge ifrån sig små, obegripliga ljud.

– Oha, oha, oha ...

Sten torkar tårarna och försöker igen:

– Mamma, kom igen! Det är ju jag,
din son.

Han blir inte kramad tillbaka av
henne. Det är som att han inte finns där.
Hon lägger liksom inte märke till
honom. Hon är helt och hållet i sin egen
lilla värld, bubbla.

Sten börjar gråta igen.

Och han släpper taget, kramen om
mamma.

6 Reagerar med obehag

Var är mamma? Det här är inte hans mamma. Hon ser ut som mamma, men är någon annan.

Och mormor ... Varför ligger hon ner på golvet? Varför rör hon inte på sig?

Han ryggar ett par kliv, ut i trappan. Detta som händer nu, som han ser, blir på något vis obehagligt. Och han vill

inte vara med om det här mer.

Fröken sträcker ut handen och stryker Lis över kinden, och säger:

– Vännen, vad är det som har hänt?

Men hon får så klart inget svar. Lis fortsätter skratta, vartannat som hon säger: oyah, oyah, oyah ..., upprepade gånger.

Fröken känner efter på Stens mor-
mor, vid halsen, om hon har någon puls.

Men hon är död sedan flera timmar tillbaka.

Fröken konstaterar detta kaos, denna tragedi, och tittar något vilset på Sten och säger:

– Sten, min älskade vän, vad ska vi göra? Det har hänt en olycka. Eller till och med två. Men vad kan ha hänt?

Tårar fortsätter rinna nedför Stens kinder. Och han säger inget.

Han är fortfarande i chock.

Han ryggar ytterligare flera kliv, ut i trappan.

– Det här är inte sant, säger han något yrande. Säg någon, att det här inte är sant.

Men det är sant. Mamma har blivit tokig på riktigt.

Han tittar förtvivlat på henne, samtidigt som han fortsätter backa, och står

nu en bit ute i trappan. Men han har fortfarande blicken fäst på mamma.

Fröken reser sig upp från golvet vid stens mormor och hon går ut till Sten i trappan.

Hon lägger armarna om honom.

Han tittar med flackande och rädd blick på fröken, kramar om henne tillbaka.

Och han får mer tårar.

Också fröken får tårar.

AMBULANS

OCH POLIS

7 Ringer

larmcentralen

Sten, fritidsfröken, telefonist, polis och
ambulans, telefon, hos Sten

Fröken går bort till telefonen som står på hallbyrån. Hon ringer 112, SOS-alarm.

– Hej, ja ... det har hänt en olycka. Förmodligen en fallolycka. Eller två till och med. Mormor är död och mamma är skadad, eller i ett enormt chocktillstånd.

Hon uppger adressen. Telefonisten säger att nu är en ambulans redan på väg. Eller två. Och polis.

Fröken sjunker ner på golvet bredvid Lis och kramar om henne.

Nu slutar Lis att gunga och säga obegripliga ljud. Istället börjar hon att

gråta. Och tyst. Hon gråter och gråter.

Och snart sträcker fröken ut en arm och ber Sten komma och sätta sig hos henne. Dem.

– Sten, kom och sätt dej, så att jag får hålla om dej med.

Han gör så.

Fröken håller om mamma på sin ena sida och Sten på sin andra.

8 Chocken släpper

Snart släpper chocken för Sten och han kramar om mamma. Han kramar och håller om henne länge.

Han förstår att något hemskt har hänt. Och nu kanske polisen kan undersöka och lista ut hur allt kunnat bli så här.

Det tar bara femton minuter för ambulans och polis att komma hem till

Sten.

Polisen fotograferar mormor, Lis, dammsugaren och hur den ligger på golvet.

Men snart kan en poliskonstapel, som leder arbetet, konstatera att det har skett två fallolyckor.

Lis har dessutom ett kraftigt, rött märke i huvudet av att hon slagit emot dammsugaren. Och på dammsugaren finns pyttelite blod, som vittnar om händelsen.

Men mormor har inga märken på kroppen. De tänker att hon kan ha fått ett slaganfall, en hjärtattack och att

hjärtat slutat slå.

Men mera av det här kommer de få reda på när läkarna på sjukhuset har undersökt mormor och gjort en obduktion.

Hur som helst verkar varken Stens mamma eller mormor ha råkat ut för något brott. Och med det behöver de inte spana, efter någon gärningsman.

9 Stor förändring

Polisen säger att de nu lämnar över ärendet med Sten till sociala myndigheten. De ber också fritidsledaren att ta hand om pojken fram tills socialen kontaktar henne.

Fritidsledaren, som nu i stunden är den som bäst kan ge Sten trygghet och på ett bra sätt ta hand om honom tills

vidare.

Och säkert blir hon kontaktad av sociala myndigheten redan i morgon.

Stens mamma är inte längre den samma. Hon har fått en hjärnskada, och med det har hon tappat tid och rum, och inte minst förståndet.

Och hon skrattar, skrattar åt det lilla minsta, allt i sin omgivning. Hon tänker och har förstånd på en mycket låg nivå, och hon klarar inte fatta några som helst beslut.

Hon är beroende av full hjälp från andra, både fysiskt med kroppen och psykiskt med tänkandet. Hon har blivit

ett vårdpaket, som kräver full vård med tillsyn, dygnet runt.

Lis får åka med ambulansen till sjukhuset.

Sten vill följa med mamma. Fröken och han följer med i ambulansen.

SJUKHÅSET

10 Mormor

Mormor, ambulans

Mormor körs i en ambulans till sjukhusets bårhus.

Där undersöker man henne om hon har ytliga skador, som öppna sår, blåmärken, frakturer i form av trasigt skelett eller en bruten arm eller ett ben.

Man tar också blodprover på henne, för att se om hon har ätit eller druckit något olämpligt, som hon kan ha dött av.

Eller om hon har droger, alkohol eller annat gift i sig, som kan ha orsakat hennes kollaps i hallen där hemma.

Men när undersökningen är klar och man har gjort allt som man behöver göra, så kan läkarna bara konstatera att hon har dött en naturlig död.

Hon hade ett svagt hjärta och hon hade överansträngt sig som lett till ett hjärtstopp. Hennes hjärta slutade slå och då som hon ansträngde sig med att

dammsuga lägenheten.

Kanske borde hon ha tagit det lite lugnare med damm-sugningen. Eller så mådde hon helt enkelt inte bra. Och om hon hade struntat i damm-sugningen ...?

Ja man kan bara gissa att hon då kanske fortfarande hade levt. Och Stens mamma kunde väl ha dammsugit. Eller Sten.

Fast nu är det försent och lätt att vara efterklok.

Och nu körs hon in i ett kylrum i väntan på begravningen. Den kommer att hållas i ett kapell intill krematoriet.

Efter begravningsceremonin, kommer hon att kremeras (brännas ner till aska) i brännugnen.

11 Följer med mamma till sjukhuset

Sten och fröken, ambulans

Sten vill inte följa med mormor till bårhuset. Det är för otäckt med att hon är död.

Istället vill han följa med mamma och vara med henne på sjukhuset.

Det är mycket otäckt att se mamma som hon är nu, och tokig på riktigt. Men han är inte längre rädd. Istället känner han att det är mycket synd om henne.

Och hon har liksom mist förståndet, medvetandet helt.

Men hur länge ska det vara så här? Och kommer hon inte att bli bra, sig själv, som vanligt igen? Förmodligen inte.

Sten är fortfarande mycket ledsen. Men nu är det som att tårarna har tagit slut.

Och det känns tryggt och bra att ha fröken hos sig. Hon sviker honom inte,

det vet han.

Fast mamma och mormor? Nej, de svek honom inte heller. Det blev bara, som polisen och fröken sagt, en enormt tragisk olycka.

Och nu är han själv, fast inte ensam. Han har ju fröken. Men det finns ingen som tar hand om honom längre. Jo, förstås, fröken gör det. Och det känns bra – och tryggt.

12 Prover och under- sökningar

På sjukhuset tar man olika blodprover på mamma och man röntgar hennes huvud, för att kunna se efter om hon har fått hjärnskador av sitt fall.

Mamma är hela tiden med, fast helt frånvarande och i sin egen lilla värld.

Och hon krånglar inget, förutom att få henne att vara helt stilla under röntgen.

De ger henne en lugnande tablett. Men då somnar hon. Och hon får sova igenom hela processen med röntgen.

När allt är klart säger läkaren att mamma måste vara kvar på sjukhuset, säkert under flera dygn. De behöver ta fler prover och undersöka hennes huvud och eventuella hjärnskada lite mer.

Efter två timmar får mamma en sömntablett. Hon behöver få sova mer och ordentligt i några timmar. Få vila,

både i huvudet och kroppen.

13 Behöver ny vårdnads- havare

Från sjukhuset har fröken tidigare ringt hem till sin man och talat om vad som har hänt, och så att han slipper bli orolig

över att hon inte kommer hem.

Fröken vill ta med Sten hem till sig. Och i morgon behöver hon ringa till sociala myndigheten och berätta, eller mer anmäla vad som har hänt.

På något vis måste de nu ta-över detta svåra ärende med Sten.

Hans fulla vårdnadshavare, som var mormor, finns ju inte längre, och mamma var tidigare något tokig och kunde inte bära hela detta ansvar på egen hand.

Och nu ... Hon klarar inte längre att ens ta hand om sig själv. Hon har, som sagt, blivit ett vårdpaket.

När Sten och fröken lämnar mamma har hon fått en sömntablett och ligger i sin sjuksäng och sover.

Innan de lämnar mamma och går ut ur rummet tar han en sista titt på henne. Och nu ser allt ut med henne och känns som det brukar, som då när hon bara var lite tokig.

Fröken säger, i ett försök att både lugna och trösta honom, att läkarna kanske kan ge mamma en medicin så att hon blir frisk och sig själv igen.

Sten nickar, pussar mamma på kinden, torkar bort en tår med jackärmen, vänder sig om och går med fröken ut ur

rummet.

14 Ringer

Amir

Sten säger att han gärna vill följa med fröken hem, men att han först vill åka hem till bästa kompisens Amir. Han måste berätta för honom vad som har hänt.

De gör så.

Men först ringer de till Amir.

Sten berättar i korta drag vad som har hänt och att han ska flytta till en fosterfamilj i morgon, eller i övermorgon.

Amir, åtta år, får en chock och bli ledsen.

Sten är också chockad och ledsen. Fast han har nog inte riktigt förstått och tagit sin det hela ännu.

Amir har inte heller riktigt förstått, tagit in, och frågar:

– Så din mormor bara dog, knall och fall?

– Ja, säger Sten.

– Men din mamma, då?

– Mamma är lite tokig, och hon får inte ensam ta hand om mej. Eller hon får inte ensam ha vårdnaden juridiskt om mej.

– Jaha, säger Amir.

Från sjukhuset tar de en taxi hem till Amir.

Polisen har nu redan kontaktat sociala myndigheten och anmält hela detta ärende med Sten. Och socialen kommer att ta kontakt med Stens fröken i morgon.

Fröken som just nu och tills vidare har akut fått fullt ansvar för Sten. Hon

som ju också är en stor trygghet för honom.

TIDIGARE

HÄNDELSE

15 Mormor

Sten, hans mormor och mamma,
tidigare

Stens mormor blev sviken av sin familj.
Och hon hamnade i en stor konflikt med
dem. De ville gifta bort henne med en

äldre man. Men hon vägrade.

Hon ville inte gifta sig, och absolut inte med en äldre man. Och hon förstod att det skulle komma att bli problem. Mycket problem.

Så hon valde att i tysthet fly. Hon rymde hemifrån. Packade sina kläder och saker i en resväska och flydde från allt och alla.

Och hon visste eller förstod, att hon aldrig mer skulle se sin familj.

Vilket hon heller aldrig gjorde.

Hon reste till en annan stad längre bort. Träffade en man och blev med barn. Denne man som hon blev mycket

förälskad i. Men han dog i en trafikolycka, innan Lis föddes.

Ensam tog hon hand om barnet, Stens mamma.

16 Mamma

Och när Lis blev vuxen förälskade hon sig i en man, som det senare visade sig var gift och hade två barn.

Mannen försvann ut ur Lis liv och efter några veckor fick hon ett brev från

honom. I brevet förklarade han allt.

Hon förstod nu att han bara var ute efter ett litet kärlek-vid-sidan-av-äventyr med henne. Och han utnyttjade henne helt, lämnade ett sviket och krossat hjärta efter sig.

Problemet var kanske också att Lis var så förbluffande, helt sagolikt vacker, och att detta förförde honom att vilja ha detta lilla kärleksäventyr med henne.

Fast hans fru var också vacker. Men hon kunde inte mäta sig med Lis skönhet.

Tidigare, innan avslöjandet, lovade

han att han älskade Lis över allt annat, och att han ville gifta sig med henne. Trots att han ju redan var gift. Fast detta som han ju höll tyst om.

Men när det kom upp till ljuset att hon blivit gravid, med Sten i magen, försvann mannen. Han lämnade inte ens ett litet meddelande till henne.

Fast, som sagt, efter någon månad kom ett brev där han förklarade allt, att han var gift och hade två små barn.

Och Lis blev helt förkrossad. Ja, så ledsen att hon höll på att gå under helt.

Hon fick en chock, och ledsamheten med sorgen kom snart att knäcka henne.

17 Skam och sorg

Hon skämdes också enormt över hur dum hon varit, som gått på allt och med det, så enkelt låtit sig luras och utnyttjas av Stens pappa.

Och nu hade hon en bebis i magen.

Men hon ville inte prata med någon om detta, allt som stod i brevet och om allt som hon hade blivit lurad med.

Hon sa inget till någon, utan bet ihop och höll all sin sorg med ledsamhet inom sig.

Till sin mamma, Stens mormor, sa hon att hon hade varit tillsammans med en man och att de glömt att använda kondom (skydd för att bland annat inte bli med barn). Men att han inte ville fortsätta vara tillsammans med henne.

Bara med denna lilla förklaring förstod mamma (Stens mormor) att Lis nog var mer ledsen än vad hon ville visa, eller som avslöjades från henne.

Fast ledsamheten med nedstämdheten bara växte och förföljde henne

varje dag som gick. Och hon vägrade söka hjälp och stöd. Men hon ville också absolut föda barnet, och ta hand om det.

18 Började bli tokig

Och hon utvecklade ett psykiskt sjukdomstillstånd. Hon blev psykiskt sjuk

och fick enorma humörsvängningar. Detta gjorde att hon svängde snabbt från att vara enormt glad och uppåt, till att vara extremt nedstämd och ledsen.

Pendlingen från att vara glad till ledsen kunde skifta snabbt.

Men hon utvecklade inga elaka sidor eller på något vis blev aggressiv. Nej, hon var, som alltid tidigare, genomsnäll och mycket kärleksfull. Inte minst mot sin älskade Sten.

Efter ett tag började hon att utveckla en personlighetsstörning. Ibland var hon mycket glad och uppåt, både i humöret och i fysiska rörelser. Som

med pendligen.

Hon kunde springa omkring och hoppa och studsa i något som liknade en dans. Och hon kunde sjunga på olika låtar som hon tyckte om.

När hon inte var uppåt och glad, kunde hon vara mycket nedstämd och ledsen. Och hon kunde gråta floder, utan att ha någon direkt anledning.

De här humörsvängningarna blev värre, ju mer tiden gick.

Om det inte var för stens mormors hjälp och stöd, skulle Lis ha förlorat omvårdnaden om Sten helt. Han hade då, redan som liten bebis, behövt flytta

till en fosterfamilj.

Men nu när också hans mormor fanns med, och kunde dela på ansvaret för honom, ordnade allt upp sig till det bästa för honom. Och förstås för hans mamma.

19 Snäll och omvårdande

Men hur som helst har Lis aldrig varit dum mot Sten, eller någon annan. Och hon är med det, aldrig något dåligt sällskap för honom.

Det som är problemet är att hon inte visar på ett tillräckligt vuxet och moget beteende, för att kunna ta ett fullt ansvar för honom.

Men nu, efter att hon fallit och slagit huvudet i dammsugaren, och fått en mindre hjärnskada – är hon absolut inte kapabel att ta hand om honom. Hon kan inte heller ta hand om sig själv.

Hon är vaken, men helt frånvarande i sättet, medvetandet, och det går inte längre kommunicera med henne.

Nu är hon helt i sin egen lilla värld, bubbla. Och det kommer säkert att ta många år att rehabilitera (träna tillbaka) henne till ett någorlunda normalt och funktionellt liv – om det ens går.

Förmodligen så är hon tokig på riktigt nu. Och nu är det nog inte längre

bara en psykisk sjukdom som hon lider av, utan en större del av hjärnan med funktioner har slagits ut. Som om någon dragit ur sladden.

Ja, det är så klart mycket tragiskt alltsammans och inte minst ledsamt.

Och hur ska det gå för Sten nu?

Fast i morgon, eller redan nu, så slipper han bekymra sig mer över mobbarna.

Men nu så blir istället Amir ensam måltavla för dem. De svinen.

AMIRS

FAMILJ

20 Hem till

Amir

Sten, fröken, Amir med familj, hos

Amir

Sten får massor med kramar av Amir och hans familj. Och han får mycket tröst.

Han är mycket ledsen för att mormor har gått bort. Och varför skulle hon gå och dö nu? Hon var ju inte så gammal, bara femtiosju år. Fast, hon hade ett svagt hjärta. En hjärtsjukdom.

Hemma hos Amir får fröken låna telefonen. Hon ringer till sin man igen och ger en lägesbild. Det dröjer nog en timme till, innan hon kommer hem.

Hemma hos Amir blir det många kramar och tårar. Men fröken märker på Sten, hur lugn och trygg han blir

hemma hos Amir och hans familj.

Hon får chansen att prata i enrum med Amirs föräldrar. Och Dilana och Basir föreslår nu, att Sten kan få bo hemma hos dem tills de vet bättre vad som ska hända.

Dessutom så behöver han en ny vårdnadshavare, vilket nog måste bli en fosterfamilj. Eller om han har släktingar, som kan ta hand om honom.

Fast det vet vi redan, att de broarna är brända sedan länge.

Och nu är allt som det är: ett dödsfall, en svårt hjärnskadad, och ett barn som är i akut behov av ett nytt hem med

vårdnadshavare.

Polisen kommer säkert att söka efter anhöriga till Sten, fast det finns inga. Inte heller någon pappa.

Detta som vi ju redan vet.

21 Trygghet med Amir

Sten får sova hos Amir, istället för hos

fröken. Nu måste allt få ske utifrån Stens vilja och önskemål, och så långt som det är möjligt.

De bestämmer att fröken ska ringa till Amir när socialen har hört av sig, och att det nog blir någon gång under dagen i morgon.

Resten av kvällen spelar Sten och Amir TV-spel.

Och Amirs mamma, Dilana, blåser upp en luftmadrass som hon bäddar åt Sten intill Amirs säng.

Sten får bo hos Amir fram tills socialen hör av sig och har en plan för vad som ska hända.

Fröken och Amirs föräldrar har sagt till Sten och förklarat för honom, att det är socialen som bestämmer vad som ska hända. Men de kommer garanterat att ordna med en lämplig fosterfamilj till honom. En familj som är bra och fin på att ta hand om barn.

Sten frågar om han kan få bo med Amirs familj, om de kan bli hans fosterfamilj.

Det vill de gärna. Men de måste nog först vänta på vad socialen säger om det hela, hur det ska bli för honom.

Sten kan konstatera att det enda som garanterat kan vara positivt nu, är att

han i fortsättningen i alla fall kommer
att få slippa mobbarna.

VILL

RYMMA

22

Funderingar

Sten och Amir, hos Amir

Nästa dag stannar Sten och Amir hem-

ma från skolan. De vill kunna umgås i lugn och ro, nu innan socialen hör av sig.

De kan höra av sig redan i dag eller i morgon. Och då har de säkert besked om vad som ska hända med Stens framtid, om han ska bo hos fosterföräldrar.

Detta som nog är helt säkert.

Men var finns de, vilka är de, har de också andra barn: fosterbarn, egna barn? Och hur gamla är de?

Och kommer fosterföräldrarna att komma hem till Amir och hämta Sten? I dag, i morgon, eller någon annan dag?

Ja, frågorna blir många, och det finns

väl inget direkt svar på någon, vad de beslutar för Stens framtid.

Sten är mycket ledsen och han har en stor klump i magen. Han vill inte åka till fosterföräldrar.

Mormor har precis dött, mamma har blivit helt tokig, eller mer ett vårdpaket. Och nu ska han åka till ...

Nej, han vill inte åka till några fosterföräldrar. Aldrig. Inte en chans.

Han funderar för sig själv i tysthet hela dagen. Säker inget om det till Amir. Och han vet inte heller vad eller hur han ska säga. Han finner inga ord för hur han känner eller mår.

Men, ett vet han säkert – att han mår
skit. Och nu vill han bara sticka från
alltsammans, fly, rymma.

23 Akuta

foster-

föräldrar

Telefonen ringer.

Dilana svarar.

Det är fröken som ringer. Hon har blivit kontaktad av en kvinna på socialförvaltningen.

Senare i dag kommer ett par från socialförvaltningen hem till Amir. De kommer från avdelningen för familjehemsplacering.

De vill att Sten ska gå hem till sig och packa ner kläder, skor och saker som han vill ha med sig. Gärna också att någon vuxen går med honom hem.

Fröken erbjuder sig att vara med Sten och packa sådant som han vill ha med sig till familjehemmet.

Och Sten säger att det går bra. Fast han vill inte packa, och han vill inte resa iväg någonstans.

Han säger, att han vill åka till mamma i dag. Mamma behöver honom, och han ska hjälpa henne med sådant som han tror att hon inte längre klarar av att göra på egen hand.

Och han vill också på sjukhuset säga hej då till mormor. I går så blev det inget med det. Han visste inte, han kom inte ihåg, eller han glömde att säga hej då till henne.

Eller så var det bara att han inte fick sagt hej då tillräckligt. Och hur säger

man hej då till en som är död? För den hör ju inte.

24 Mår mycket dåligt

Han blir mycket ledsen, och han mår illa. Snart kommer han nog att spy.

– Jag måste bara gå ut lite, säger han.

Och jag vill vara ensam, helt ensam.

Alla nickar och försöker vara förstående.

Och han fortsätter:

– Jag måste tänka ... och jag måste vara själv.

Han går ut, men han kommer inte tillbaka. Han tänker inte åka med till några fosterföräldrar, och han tänker inte packa någonting. Men exakt vad han ska göra – det vet han inte.

Gråtandes går han bort mot borgen. Den har sedan länge blivit Amirs och hans favoritplats. Här kan man leka hur länge som helst utan att tröttna. Ja, här skulle han kunna bo, till och med.

25 Dags för avfärd

Efter en halvtimme går Amir och hans pappa ut och letar efter Sten.

Nu har också de två personerna från familjehemsplaceringen, på socialförvaltningen, ringt till Amir. De är på väg och kommer om lite mer än en timme. Och Sten får gärna vara redo då, klar för avfärd.

Amirs pappa, Basir, säger till mannen i telefonen att de är välkomna när de kommer, men att de nog behöver ge Sten mer tid. Och de bjuder dem gärna på kaffe, under tiden som de behöver vänta.

Amir vet nästan med en gång var de ska leta efter Sten. Borgen, så klart. Där måste han helt enkelt vara.

Pappa följer med honom bort till borgen, som ligger mindre än femhundra meter bortanför bostadsgården, där de bor.

Och mycket riktigt så finner de Sten där. Han har klättrat upp i tornet, tre

meter ovanför marken.

Därifrån har man en fin utsikt och man kan lätt se ut över hela området: en liten skog, gräsmattor och villor.

26 Mycket ledsen

Sten får panik när de kommer. En ångestattack. Och han gråter, samtidigt som han försöker prata:

– Jag vill inte åka någonstans. Jag vill vara med mamma ... och jag måste säga hej då till mormor.

Amir klättrar upp till honom.

– Jag vill inte det här, fortsätter Sten. Jag hatar fosterföräldrar ... Jag vill vara med dej, Amir. Jag vill bo med dej.

Amir kramar om honom.

Sten lugnar sig.

Basir funderar på vad och hur de ska göra.

Men så får han en idé, och säger:

– Sten, ska du vill komma ner från tornet, så vi kan prata, och i lugn och ro? Vi förstår, måste du ha det så himla

jobbigt nu, nu du gå igenom mycket hemsgheter.

Basir krånglar ibland till det i sin grammatik, och det blir lite knas.

Men Sten har inga problem att förstå honom.

Sten nickar till Basir. Och han börjar klättra ner. Amir också.

– Du förstå, Sten, vårän älskade vän, säger Basir och väger orden noga över vad han ska säga och formulera sig. Jag nu pratat med dom, dom som ska komma och hämta dej. Och dom var trevliga mycket.

– Men det är väl inte hos dom som

jag ska bo, eller? frågar Sten. Han är skarp i tonen och mycket misstänksam.

– Du vet, myndigheterna, dom som bestämma ... Man kan inte bråkar med dom ..., för då dom ska hämta polisen.

Sten nickar. Han förstår exakt.

– Och polisen man ska inte bråka med. För dom har makt mycket. Om jag försöka hindra dom, skydda dej från socialen eller polisen – då jag ska hamna i problem.

Sten nickar igen.

27 Stöd och tröst

– Jag fråga mannen på telefonen om du kunde bo hos oss. Och han svara att jag kan skriva ett ansökan, och till socialförvaltningen jag ska skicka den.

Sten lyssnar spänt.

– Men det kan tar månader innan den ansökan behandlas och jag, vi, ska få ett svar, om ska det bli okej att du bor hos

OSS.

Basir pausar, tar ett djupare andetag och letar efter fler ord och meningar.

– Och var ska du bo under tiden som ska vi vänta på deras svar?

Sten nickar.

– Det här är svårt mycket, min vän, men om du följer inte med dom i dag ...

– Då kommer polisen, avbryter Sten.

– Ja, troligt mycket så gör dom det. Men om vi göra så här ... Amir följa med dej nu i dag, hem till fosterföräldrarna. Och om det ska vara långt bort han får sova där borta, med dej. Och jag köra bilen och jag komma och

hämta Amir, i dag eller i morgon.

Amir nickar och ler mot Sten.

De blir tysta en liten stund. Sten skruvar och vrider lite på sig och man kan se på honom att han tänker.

Men så säger han:

– Okej då. Men lovar du att du skriver ett sånt brev till dom, om att jag ska få bo hos er?

– Ja, tummis, säger Basir. Jag skriva en sådan ansökan och lämna in så fort jag hinna. Kanske i morgon redan.

Sten nickar, och Amir ler instämmande.

– Kan vi göra så här? säger Basir. Vi

gå hem till dej nu på en gång. Och du samla ihop allt det som ska du vill ha med till familjehemmet: kläder, skor, och saker.

Sten nickar.

– Fast inga stora och tunga saker, som möbler eller tränings saker som motionscykel, skivstång och hantlar.

Sten reagerar positivt på att nu blev hela Basirs mening med korrekt svenska. Annars är han en mästare på att trassla till meningarna och snubbla rejält med orden i grammatiken.

Fast det blir aldrig värre än att Sten fullt ut förstår honom. Och det är ju det

som är det viktiga, som har betydelse.

Möjligen blir också Basirs svenska mindre korrekt när han är stressad och lite uppjagad, som nu.

Nu skrattar Sten nervöst. Och säger:

– Nej, såna saker har jag inga. Jag kan bara ta med kläder och skor.

– Ja, vad bra, ler Basir. Och då är vi överens, eller?

– Ja ... Men om dom i familjehemmet är knäppa ...

– Ja ...? säger Basir.

– Då rymmer jag.

Basir ler och säger:

– Vet du, jag tror dom i familje-

hemmet är jättebra och dom är fina på ta hand om barnen. Och garanterat dom är noga kontrollerade och utvalda av experterna på denna område.

– Ja, det tror jag med, säger Amir.

– Och om ska dom missköta sej ..., fortsätter Basir.

– Då får dom inte längre ha barn, fosterbarn, säger Sten.

– Exakt! säger Basir. Så det är helt säkert.

– Och sen kommer polisen, säger Sten, som för att visa att han har förstått.

– Och polisen ska man inte bråka

med, säger Amir.

– Nej, det vågar man inte, säger Sten.

Han förstår att polisen är bra att ha, också när det gäller att ha koll på fosterföräldrar, se till att de sköter sig.

28 Sten mår lite bättre nu

De går hem till Sten, och han tar fram allt som han vill ha med till familjehemmet.

Därefter går de hem till Amir igen.

Mannen och kvinnan, som kommit för att hämta Sten, sitter sedan en stund i köket med Dilana och dricker kaffe. Och syskonen Ajna, två år och Ajda,

fem år, sitter med vid köksbordet och dricker saft och äter bulle.

De som kommit för att hämta Sten hälsar artigt. De är trevliga och verkar mycket snälla.

De säger att Sten ska få säga hej då till mormor på begravningen. Och Amir och hela hans familj kommer också att vara med. Och samtidigt ska han få träffa sin mamma och se hur hon mår och har det.

De ska nu om en stund åka till ett familjehem som tar hand om akuta ärenden.

Sten kan få bo där upp till en månad,

kanske längre, medans de letar efter ett perfekt hem för honom. Ett hem som kanske också har andra barn, egna eller placerade barn, i hans ålder.

Sten känner sig inte lika nervös, stressad och orolig för familjehemmet. Det kanske blir bra ändå.

Men om inte – då rymmer han bara.

Familjehemmet som de ska åka till ligger i Örebro. Det ligger femton mil norr om Skövde, och det tar nästan två timmar att åka dit med bil.

Amir kan nog inte sova över, men han får gärna följa med i bilen. Och Basir kan köra i sin bil efter dem.

Och innan, innan det blir för sent på kvällen, åker Amir och pappa hem till Skövde igen.

Sten känner sig lugn och trygg med detta. Han tänker att han nog måste ge det en chans.

Fast har han något val? Mormor är död, mamma ännu mera tokig, och han är helt själv, åtta år, och kan nog inte klara sig helt på egen hand.

Och alla, särskilt Amir och hans familj, tycker mycket synd om Sten.

Men vad ska de göra? Och de måste hjälpa honom. Nu och mera framöver.

Och Basir ska skriva en ansökan om

att få bli familjehem för Sten.

LITE MER

OM MIG

Skriva böcker

Jag Roy Panen tycker det är kul att skriva böcker. Och att släppa fantasin helt fri gör det ännu roligare.

När jag skriver på en boktext har jag som oftast tidigare funderat och tänkt mycket kring handlingen i boken.

Och bra idéer får jag när jag är ute på promenader i naturen, eller har ett tråkigt jobb att utföra på mitt arbete.

Och när jag kommer hem, på kvällen, försöker jag tänka fram text för alla mina tankar och funderingar kring handlingen i boken.

Lärare och snickare

Jag är utbildad lärare i svenska och svenska som andraspråk på gymnasienivå.

Men innan jag blev lärare var jag snickare: byggnadssnickare, möbelsnickare och maskinsnickare.

Och som lärare arbetade jag i grundskolans årskurser 4-9. Jag undervisade i svenska, svenska som andraspråk, särskilt undervisningsstöd för elever med särskilda behov, biblioteksansvarig, och som obehörig slöjdlärare.

Det blev för jobbigt att vara lärare, så jag valde att sluta. Jag gick tillbaka till mitt tidigare yrke som snickare.

Gratis böcker

Lite senare började jag skriva böcker.

Och jag startade ett eget bokförlag.

Fast det har gått lite trögt med bokförsäljningen och utlåningen.

Det är svårt att hitta nya läsare. Fast jag tycker själv att alla mina böcker är intressanta och spännande, och borde nå ut till många läsare.

Jag vill och önskar ha många läsare. Och jag fick idén om att själv distribuera/dela ut mina böcker på min hemsida panen.se, för gratis läsning och lyssning.

Alla som vill får läsa och lyssna på mina böcker – GRATIS.

Ge ett bidrag

Den som vill och kan får gärna ge ett bidrag till mitt bokförlag, kanske en tia eller mer. På panen.se finns ett postgironummer till min bank, om man vill skänka en slant.

Tusen tack till dig, på förhand.

Skriva på heltid

Jag skriver böcker på min fritid, men vill så gärna börja skriva på heltid. Fast när jag går i pension 2031, då blir jag nog en glad pensionär och kan skriva böcker 24/7.

Nu vet du lite mer om mig.

Ha det gott och ta hand om dig.

Kramar från din vän

Roy Panen